

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

SPRAWOZDANIE

POLSKIEGO SKARBU WOJSKOWEGO
ZA CZAS OD DNIA 1 WRZEŚNIA 1912
DO DNIA 31-GO SIERPNIA 1913 ROKU

LIPSK
1913

Colour Chart #13

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Centimetres

Inches

DANES-PICTA.COM

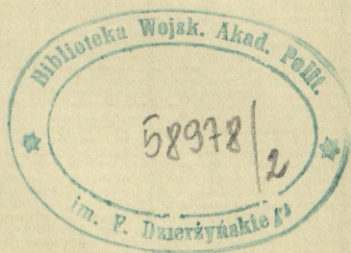
SPRAWOZDANIE

**POLSKIEGO SKARBU WOJSKOWEGO
ZA CZAS OD DNIA 1 WRZEŚNIA 1912
DO DNIA 31-GO SIERPNIA 1913 ROKU**

**LIPSK
1913**

355.91(438)

BIBLIOTEKA
WOJSK
AKAD. POLSK.
IM. P. DUBSKIEGO

Myśl o przygotowaniu narodu do zbrojnej o wolność rozprawy, o wytworzeniu w nim siły wojennej, zwycięska dzisiaj, przenikająca szerokie koła społeczeństwa, jeszcze w połowie minionego roku, jeszcze na krótko przed burzą bałkańską i przesileniem politycznym w Europie, obcą była ogółowi polskiemu. Istniały już dwie organizacje o charakterze czysto wojskowym, dwie szkoły rycerskie, zrzeszające do tysiąca młodzieży; ale pracowały one wśród podejrzliwej obojętności otoczenia, zdane wyłącznie niemal na siły ich własne, zdane w swych materialnych podstawach na ofiarność niezmierną, często bohaterską, ale jakże szczupłymi rozporządzającą środkami, ofiarność studenta czy robotnika. Kroplą w morzu niedoli początkującej wojskowości naszej była pomoc nielicznych współczujących jednostek. Borykając się z nędzą wojskowych składek członkowskich, dochodów, idących w setki koron na rok, groźnych deficytów, idących również najwyżej w koron setki, budowali pierwsi organizatorzy i wychowawcy naszego nowego żołnierza fundamenty pod rosnący dziś gmach, który budzi otuchę wśród rodaków, szacunek u obcych...

Dnia 25-go sierpnia 1912 roku odbył się pierwszy zjazd członków stronnictw polskich, dążących do niepodległości. Zebrali się oni pod hasłem koordynacji we wspólnym wysiłku, w celu przygotowania narodu do walki o wyzwolenie. Pierwszym krokiem na drodze wspólnej, pierwszą zarazem instytucją wspólną dla obu organizacji wojskowych, dotąd idących oddzielnie, miał być powołany w dniu tym do życia **Polski Skarb Wojskowy**.

Uznano za jego cel niesienie materialnej pomocy organizacjom wojskowym, o ile będą one współdziałały w pracach Polskiego Skarbu Wojskowego. Wybrano Zarząd instytucji, kierując się zasadą reprezentacji wszystkich stronnictw, których członkowie brali udział w zjeździe.

Zarząd Polskiego Skarbu Wojskowego niemałe trudności musiał odrazu przełamać. Zjazd nie miał charakteru urzędowego, uchwały jego nie były wiążące dla stronnictw reprezentowanych. Z dwóch organizacji wojskowych, jedna tylko uznała Polski Skarb Wojskowy niezwłocznie; trzeba było osobnych pertraktacji, trudnych i przewlekłych, zanim zjednano Skarbowi ostateczny akces i współdziałanie drugiej; a więcej jeszcze upłynęło czasu, zanim ogół stronnictw niepodległościowych poparł instytucję swoją siłą moralną i siłą organizacji. Przed ujawnieniem swego istnienia, przed ogłoszeniem wstępnej odezwy, trzeba było mozolnie przygotowywać grunt, budować sieć organizacyjną, pośród ciągłych napaści przeciwników, godzących w zjazd niepodległościowy i w deklarację ideową zjazdu. Tem cięższa była praca, że nie miano żadnej instytucji, na którą można byłoby się powołać, żadnego znanego nazwiska, któreby można było publicznie ujawnić. Budowano więc wyłącznie na ufności osobistej, zwracano się wyłącznie do ludzi zdecydowanych i blizkich, a praca z konieczności płynęła wązkim korytem. Dopiero dnia 3 grudnia, wśród ogólnego już poruszenia umysłów, wywołanego wojną bałkańską i mobilizacją mocarstw rozbiorowych, ujawnił Polski Skarb Wojskowy swoje istnienie; obywatel Henryk Gierszyński, kooptowany do Zarządu, udzielił swego

imienia; z jego podpisem ukazała się pierwsza odezwa, apelująca do ofiarności powszechnej.

Pod naciskiem groźnego położenia postępowwała tymczasem konsolidacja obozu niepodległości. Nastąpiła konfederacja szeregu stronnictw zaboru rosyjskiego i austriackiego; powołano do życia wspólny organ kierowniczy dla przygotowań powstańczych, **Komisję Tymczasową**. W odezwie swojej Komisya ogłaszała, że bierze na siebie kontrolę Polskiego Skarbu Wojskowego. Tem samem zaś teraz, dopiero w połowie grudnia, zyskiwał Polski Skarb Wojskowy szerokie oparcie wśród społeczeństwa, zyskiwał potrzebne zaufanie. Rozpoczęła się gorączkowa praca organizatorska, mająca na celu pozyskanie jak największej liczby poborców i objęcie siecią ich całej Polski.

Sprawozdanie z działalności Polskiego Skarbu Wojskowego dzieli się z natury rzeczy na rozdziały następujące: 1) Zabór austriacki, 2) Zabór rosyjski, 3) Zabór pruski, 4) Zagranica, 5) Ameryka.

Zabór austriacki.

W granicach zaboru austriackiego akcja Polskiego Skarbu Wojskowego miała gotowe oparcie w jednej zrazu, następnie zaś w obu organizacjach wojskowych oraz w sferach, zbliżonych do tych organizacji. To było oparcie niezawodne i pewne. Tutaj było pełne zrozumienie sprawy i najwięcej energii czynnej, bo też tutaj byli ludzie z ideą walki oswojeni, więcej, żyjący dla niej. Ale też byli to ludzie obarczeni brzemieniem ofiar oddawna, opodatkowani bezpośrednio na organizacje własne, na rzecz ich już eksploatujący ofiarność najbliższego otoczenia, często zmuszeni właśnie myśleć o rujnącym uzbrojeniu się i zaopatrzeniu na oczekiwaną kampanię zimową, często obarczeni bezpośrednią pracą militarną, w której każde zaniedbanie, każda przerwa mogła wtedy, jak się zdawało, śmiertelnie pociągnąć za sobą skutki. Pomimo wszystko tą właśnie drogą, przez ludzi, z ruchem wojskowym związanych już przedtem, działośo najwięcej dla zdobycia funduszy na cele wojskowe polskie. Tem jaskrawszym stanie się ów fakt, jeśli do ofiar, które złożyła Galicya na ołtarzu siły zbrojnej naszej, doliczymy, jak tego sprawiedliwość wymaga, wpływy współczesne obu organizacji wojskowych, co pomnoży odpowiednią sumę w trójnasób; zwłaszcza zaś, jeśli uwzględnimy, z tą samą zupełnie słuszością, sumy, które przeszły przez urzędzenia intendenckie, rady gospodarcze i komisye dostaw obu organizacji, jednym słowem pieniądze, wydane w drodze organizacyjnej na rynsztunek, ubiór, zaopatrzenie przez żołnierza samego; przy takim liczeniu otrzymujemy już iloczyn ośmiokrotny conajmniej sumy pierwotnej, formalnie przeprowadzonej przez księgi Polskiego Skarbu Wojskowego; ofiara Galicyi z 40000 urasta do 327000 K.; większą jeszcze była w istocie, jeśli uwzględnimy, że wielu członków organizacji zaopatrywało się w rekwizyta na własną rękę. Tem bardziej jednak punkt ciężkości

ofiary samej i wysiłku ku zorganizowaniu publicznej ofiarności przesuwa się na środowisko wojskowe.

Poza tem środowiskiem i sferą jego promieniowania praca P. S. W. spotykała się w pierwszym okresie jego działalności (od września do końca roku 1912) z niezrozumieniem samej potrzeby utworzenia własnej siły zbrojnej, z mnóstwem wątpliwości i pytań; a wyjaśnienia przychodziły z dwóch stron: z obozu, który dążył do stworzenia własnej siły, aby ją mieć w chwili walki, i z obozu wszechzaborowych ugodowców, którzy, chcąc utrudnić przygotowanie własnej siły, wyludzili pamiętną uchwałę „Koła Polskiego“ w Wiedniu i rzucili przed niezorientowany ogół pytanie: orientacja antyrosyjska, czy antypruska? Przywykły do obracania się wyłącznie w świecie spraw wewnętrznych państwa i kraju, ogół polityków polskich tego zaboru nieprędko i niełatwo zdobył się na wyraźne określenie swego stanowiska. Chaos poglądów utrudniał więc niepomiernie pracę organizacyjną P. S. W., chwiejnymi czynił jej rezultaty. Jak widzimy z załączonej tablicy, zawiązywanie organizacji idzie w tym okresie wolno i wpływy są nadzwyczajnie małe. Do końca grudnia wpłaciły jakieś kwoty do kasy P. S. W. tylko następujące organizacje: Dziedzice, Frysztat, Jasło, Kraków, Lwów, Nowy Sącz, Polska Ostrawa, Przemyśl, Sokołówka i Wadowice.

Od początku r. 1913 wchodzimy w okres drugi: zaczyna się nieco szybszy rozwój organizacji. Biuro P. S. W. korzysta ze stosunków, przekazanych mu przez stronnictwa skonfederowane w K. T.; w drodze korespondencji zawiązuje się sieć organizacji w wielu punktach Galicyi. Załączona tablica (Nr. II) podaje daty, kiedy jaką organizację założono. Oczywiście system ten zawiązywania organizacji przez korespondencję ma poważne strony ujemne, pociąga za sobą częste pomyłki, stwarza często punkty dla organizacji martwe; był on podyktowany przez oględność w wydatkach, które przy wysyłaniu delegatów do wszystkich punktów, objętych działalnością P. S. W., często byłyby większe, niż dochody, jakie Skarb z tychże punktów mógł osiągnąć. Z ludzi wskazanych przez biura partii skonfederowanych, niewielu podjęło pracę na szerszym nieco terenie; większość albo ograniczyła się do osobistego zbierania składek na miejscu swego pobytu, lub założeniu tamże koła poborców, albo też (i takich było najwięcej) przez cały rok działalności P. S. W. nie dała żadnej wiadomości o swej robocie. Z 220 punktów, objętych organizacją P. S. W. w Galicyi tylko z 93 nadesłano wpływy! Komisarzy mianowano w 51 miejscowościach lecz z pomiędzy nich 21 albo nie przysłało ani grosza wpływu, albo nawet nie odpowiadało na listy!

Co się tyczy wysokości wpływów, te nie stały w żadnym stosunku do do potrzeb, jakich wymagała sytuacja. Po pierwsze płacili tylko ludzie niezamożni, a więc uboższa inteligencja, robotnicy, włościanie, studenci. Z Galicyi wpłynęły na P. S. W. tylko 2 składki po 1000 koron, 1 — 500 koron, 1 — 300 koron, i około 40 składek powyżej 100 koron. Większość składek są to drobne datki, najczęściej koronowe. Szczegółowy wykaz wysokości składek podaje następujące zestawienie:

	Ilość wpłaconych składek			Razem
	na kwitarj.	na listy	na bloczki 10 i 20 hal.	
mniej, niż 1 korona	955	1010	3696	5661
1 koronowych	3676	460	—	4136
powyżej 1 do 10 kor.	3541	304	—	3845
„ 10 do 100 „	715	14	—	729
„ 100	50	1	—	51

Następnie stopień ofiarności każdego poszczególnego płatnika nie odpowiadał ani grozie sytuacji, ani wysokości potrzeb. W tych małych groszowych datkach wyrażał się często tani patriotyzm, który świadczył, że ogół nie rozumiał ani położenia, w jakiej wojna (nie od nas zresztą zależna) naród polski wtrąciła, ani celu i wartości naszej własnej siły, ani warunków jej stworzenia, ani też wysiłków, jakie ze strony społeczeństwa na to są potrzebne.

Przy braku dostatecznej liczby ludzi, którzyby w robotach obozu niepodległościowego już przedtem brali udział, a co za tem idzie, byli bardziej przygotowani do zrozumienia sytuacji, oddziaływanie na społeczeństwo za pomocą prasy było koniecznością. Niestety, działalność ta była zbyt niewystarczająca.

Przy takim stanie umysłów nie można było marzyć o mniej lub bardziej powszechnem opodatkowaniu się. Z wyjątkiem jednej gminy, gdzie nauczyciel ludowy obszedł wszystkich gospodarzy i, po wytłómaczeniu sprawy, od każdego jakąś składkę dostał, oraz jednej wioski, gdzie organizacja Zw. St. zebrała od wszystkich prawie mieszkańców składkę na P. S. W., wszędzie zbierane były składki tylko w kołach osobistych znajomych zbierającego.

Próby urządzenia powszechnej zbiórki czy to na ulicy, czy też po domach wywoływały tyle protestów, a nawet denuncjacji — podpisanych lub anonimowych — do najrozmaitszych władz ze strony ugodowców polskich, że trzeba było tego sposobu zbierania pieniędzy zaniechać.

Takimi były rezultaty bezpośredniej akcji skarbowej na terenie zaboru austriackiego, powtarzamy, byłyby oplakanie niskie, gdyby nie wypadało uwzględnić dużo większych rezultatów, osiągniętych przez pracujące na tym terenie w związku z P. S. W. organizacje wojskowe. Trzeba także uwzględnić i to, że ofiarność publiczna dzielić się musiała pomiędzy ruch wojskowy polski, a stowarzyszenia o charakterze gimnastycznym, stwarzające teraz u siebie własne wojskowe prace, co było dobrem i słusznym, ale jednocześnie współzawodniczące z właściwymi organizacjami wojskowymi, konkurujące z nimi rzucaniem oszczerstw. Wśród walki tej bywał P. S. W. często wystawiony na krzywdzące insynuacje i zniewagi; nigdy przecież nie wyszli jego przedstawiciele poza granice najkonieczniejszej obrony.

Jakie były rezultaty, osiągnięte przez tamte, półwojskowe zrzeszenia, nie wiemy. Ale gdyby nawet przyszło podwoić cyfrę, przez nas w zaborze austriackim osiągniętą, to jeszcze potwornie małą byłaby suma, wydana przez zabór ten na stworzenie własnej siły zbrojnej w obliczu grożącej

z dnia na dzień na ziemiach naszych wojny. Chwila dziejowa zastała ogół społeczeństwa naszego myślowo nieprzygotowanym, do sytuacji niedorosłym. Skutkiem tego suma ogólna wpływów była niedostateczną, jakkolwiek nastrój ugody i lojalizmu został przez nas w zaborze austriackim przełamany.

Zabór rosyjski.

Dla charakterystyki warunków w zaborze rosyjskim trzeba uwzględnić następujące rzeczy, które wpływały w decydującym stopniu na rozwój roboty P. S. W.

Po pierwsze: wytepienie w okresie rewolucyjnej 1905—1907 znacznej części elementu radykalnego przez represje ze strony Rosji i stąd płynące zmęczenie porewolucyjne, które najsilniej się odbiło na warstwie robotniczej i na inteligencji zawodowej. Szczególnie ta ostatnia poddała się terrorowi bardzo wyraźnie.

Po drugie: bezwzględne przejście się interesami państwowości rosyjskiej ze strony narodowej demokracji, powodujące oczernianie obozu niepodległościowego w prasie, nie liczące się z tem, że oczerniany nie może odpowiadać jawnie.

Po trzecie: brak możliwości oddziaływania na społeczeństwo za pomocą prasy jawnej, której nie może zastąpić nielegalna, z natury rzeczy nie wszędzie docierająca.

Po czwarte: słaby stosunkowo stan organizacji niepodległościowych, które po rewolucyjnej nie zdołały się jeszcze odrestaurować.

Po piąte: świeże, dopiero od niedawna datujące się, rozpoczęcie robót militarnych, które ze względu na swój zacieśniony dotychczasowy zakres działania, ze względu na krótki okres istnienia oraz na konieczność prowadzenia roboty ściśle konspiracyjnej, jeszcze nie zdołały oddziaływać w dostatecznym stopniu na opinię ogółu.

Ten stan rzeczy spowodował, że pomimo kilkakrotnego wysyłania przez Zarząd Główny specjalnych delegatów, którzy objeżdżali zabór rosyjski, oraz pomimo podejmowania się robót P. S. W. przez przedstawicieli stronnictw skonfederowanych, nie udało się dotąd utworzyć tam stałej organizacji, ani opartej na stronnictwach, ani specjalnie dla spraw Skarbu przeznaczonej. Dotąd robota nie posunęła się poza osobiste oddziaływanie na ludzi przez jednostki, mające bezpośredni kontakt z Zarządem P. S. W.

Stosunek warstw ludowych, robotników i włościan, do robót militarnych wogóle i oczekiwanych wypadków w szczególności był inny, niż inteligencji. W tych warstwach była gotowość do walki i chęć niesienia ofiar, ale wobec bardzo niskich składek, jakie robotnicy i chłopcy płacili są zdolni, utworzenie organizacji nielegalnej, a więc nie mogącej posługiwać się pocztą, a zmuszonej do podtrzymywania łączności za pośrednictwem wysyłanych ludzi, nie mogło osiągnąć celu. Środki od tych warstw zbierać można będzie dopiero wtedy, kiedy rozwiną się bardziej organizacje militarne i można będzie aparat P. S. W. na nich oprzeć.

Ani o jakości, ani też o rozmieszczeniu tych zawiązków organizacji

P. S. W., jakie Zarząd na terenie zaboru rosyjskiego posiada, pisać naturalnie nie możemy.

Jedną z trudnych kwestyi, jaką w stosunku do roboty skarbowej dla zaboru rosyjskiego trzeba było rozwiązać, był to system kwitowania zbieranych składek. Wszelki dokument P. S. W., na który zbiera się pieniądze, musi jednak mieć jakieś cechy dokumentu, t. j. numer, pieczętkę, lub też ustalony i znany powszechnie wygląd, a to wszystko z mniejszem lub większem prawdopodobieństwem naraża zbierającego; z drugiej jednak strony branie pieniędzy bez jakiegoś pokwitowania jest i niewygodne dla poborcy i narażać go może na inne nieprzyjemności.

Sposoby kwitowania były następujące: 1) za pomocą kwitaryuszy, 2) za pomocą list składkowych, 3) przez umawianie się o specjalny kryptogram, którym dana składka miała być oznaczona w drukowanych sprawozdaniach P. S. W.

W stosunku do zaboru rosyjskiego należy wziąć pod uwagę, że wobec działania konspiracyjnego, które z natury rzeczy obejmuje tylko nieliczne grupy, potrzeba nieco dłuższej pracy, aby móc przełamać opinię ogółu, a dopiero wtedy można się spodziewać większych rezultatów.

Zabór pruski.

Zabór pruski odznacza się tem, że psychicznie może najmniej jest związany z dwiema innymi dzielnicami Polski. Oddziaływanie wzajemne zaboru austriackiego i rosyjskiego w ciągu ostatnich lat dziesięciu ogromnie się wzmogło skutkiem przerzucenia się do Galicyi masy emigracji po rewolucyi 1905—06 r., a następnie wskutek bojkotu szkół, specjalnie zaś wyższych uczelni rosyjskich w Królestwie. Natomiast zabór pruski skutkiem specjalnych warunków politycznych stał na uboczu i ruchu tego nie przeżył. Stąd i świeży ruch niepodległościowy nie znalazł tam jeszcze należytego odczucia. Pokolenie starsze w ciężkiej walce codziennej z przemocą pruską, odbywającej się jednak na gruncie prawnym i o interesy głównie ekonomiczne, widziało i widzi główny cel swój. Pokolenie młodsze w zaborze pruskim zrzuciło z siebie od lat paru brzemień tradycyi ugody; zrywa coraz bardziej z lojalizmem w polityce. Tem bardziej ubolewać należy, iż te właśnie elementy nowe i odradzające się są jeszcze natyle zdezyorientowane lub w błąd wprowadzone, że poza granicami swojego zaboru podają wciąż jeszcze rękę lojalistom i ugodowcom zaborów innych. Dokonaną została próba nawiązania bezpośredniej nici stosunków; przedstawiliśmy żywiłom nowym zaboru pruskiego potrzebę obiektywnej chociażby oceny, a więc zapoznania się z terenem i zakresem robót naszych. Odrzucenie tej bezstronnej propozycyi wskazuje na trudność przełamania rutyny, lecz nie zniechęci nas w dalszych staraniach nad zdeklarowaniem się grup irredentycznych zaboru pruskiego. Kwestya dokumentów, na które poborcy mogliby zbierać pieniądze, przedstawia tam nieomal takie same trudności, jak w zaborze rosyjskim.

Zagranica.

Tu Zarząd zadanie miał względnie łatwe, albowiem mógł oprzeć się na istniejących organizacjach „Unii stowarzyszeń młodzieży postępowej niepodległościowej“, stowarzyszeniach młodzieży „Narodowo-niepodległościowej“, oraz na socjalistycznych organizacjach robotników, którzy po roku 1905—06 wyemigrowali z zaboru rosyjskiego. Prawie wszystkie te organizacje działały bardzo sprawnie i, jak na nadzwyczajnie szczupłe środki, jakimi ludzie ci rozporządzali, dały względnie dużo. (Patrz tablica Nr. II).

Jest to jeszcze jeden dowód, świadczący, że ludzie, którzy z robotami militarnymi już przedtem pewien związek mieli, byli bardziej zdolni do zrozumienia ważności położenia, w jakim się naród polski mógł znaleźć.

Ameryka.

Zaraz po ukonstytuowaniu się P. S. W. w początkach września 1912 r. Zarząd Główny zwrócił się do znanych sobie w Ameryce działaczy, których prosił o zorganizowanie tam zbierania pieniędzy na rzecz robót militarnych w kraju.

Odpowiedź przyszła nie prędko, bo dopiero w końcu listopada, ale zapowiadała, że skutkiem wybuchu wojny bałkańskiej i związanego z tem poruszenia umysłów, oczekiwać należy z Ameryki żywszego i bardziej wydatnego poparcia usiłowań, czynionych w kraju, że tylko trzeba czasu, aby się akcja ta mogła zorganizować i przybrać normalne formy.

Zarząd Główny zwrócił się wówczas do kilku znanych sobie ludzi i, mianując ich Komisarzami P. S. W., powierzył pieczę nad interesami Skarbu w Ameryce. Oprócz tego Zarząd zwrócił się do Redakcyj najwybitniejszych pism polskich w Ameryce z prośbą, by otworzyły u siebie rubrykę składek na P. S. W. i odsyłały pieniądze do kasy centralnej.

Obok tego dojrzewały rezultaty akcji, prowadzonej na miejscu w Ameryce, a mające na celu złączenie wszystkich grup i stronnictw politycznych polskich pod zwierzchnictwem wspólnego Komitetu Obrony Narodowej, który po zjeździe przedstawicieli nieomal wszystkich organizacji polskich, zwołanym przez sokolstwo polskie na dzień 16 grudnia do Pittsburga, ukonstytuował się i rozpoczął bardzo energiczną i owocną pracę, zakrojoną na szeroką skalę, odpowiadającą warunkom bytu 3-milionowej emigracji polskiej w Stanach Zjednoczonych. K. O. N. potworzył swoje urzędy, jako to Sekretarza, Skarbnika i t. p., którym powierzył odnośne funkcje. Odtąd obowiązkiem instytucji, kierujących pracami przygotowawczymi w kraju, stało się tylko utrzymywanie łączności z K. O. N. i informowanie emigracji amerykańskiej o sprawach naszych. Wchodziło to w zakres działania Komisji Tymczasowej i w jej sprawozdaniu będzie uwzględnione.

W końcu lutego 1913 r. Sekretarz Finansowy K. O. N. nadesłał pierwszą składkę z Ameryki w kwocie 5000 koron, a do końca okresu sprawozdawczego, t. j. do 31 sierpnia 1913 r. koron 95.750.

Oprócz sum, nadesłanych przez K. O. N. było kilka wypadków ofiar

ności prywatnej ze strony ludzi, którzy swoje składki nadesłali bezpośrednio Zarządowi Głównemu P. S. W. Składek tych w ogólnej sumie było kor. 231'08.

Polonia amerykańska z niesłabnącą gorliwością spieszy z pomocą pracom przygotowawczym w kraju, pomimo, że w Stanach Zjednoczonych obóz klerykalny rozpoczął nieprzebijającą w środkach walkę z ruchem niepodległościowym, walkę, podsycaną przez żywioły ugodowo-moskalofilskie z kraju.

Oprócz głównej akcji, prowadzonej w Ameryce Północnej przez K. O. N. zawiązaną została organizacja P. S. W. w Ameryce Południowej, w Paranie. Utworzył się tam z czasem też Komitet Obrony Narodowej, który jednak zbierane pieniądze odsyłał Zarządowi P. S. W. tylko w razie wyraźnego zażądania tego przez ofiarodawcę, wogóle zaś postanowił fundusze zbierane zatrzymywać u siebie, do czasu, aż wybuchnie walka zbrojna o wyzwolenie Polski.

Część kolonii polskiej, która rozumiała, że ważniejszym jest przeprowadzenie zawczasu odpowiednich przygotowań, niż przechowywanie pieniędzy do chwili rozpoczęcia walki, po próbach skłonienia Komitetu Obrony Narodowej, by pieniądze odsyłał natychmiast, utworzyła t. zw. „Komisję Wojskową“, aby pracować dla P. S. W. i K. T.

Taki jest obraz działalności P. S. W. w poszczególnych dzielnicach Polski, na emigracji, w Ameryce. Na plan pierwszy wybija się z dzielnic polskich Galicya swą, bezwzględnie rzecz biorąc, najznacniejszą ofiarą na cele wojskowe, chociaż wpływami bezpośrednimi P. S. W. ustępuje ona pierwszeństwa Ameryce północnej. Ten „zabór czwarty“ Ojczyzny naszej, przez nędzę nam wydarty, ta masa parumilionowa polskiego ludu, zdobywająca sobie chleb w obcej ziemi, a gotowa na rzecz starego kraju do ofiary z krwi i z mienia, złożyła zarazem w stosunku do liczby mieszkańców Polaków więcej, aniżeli zabór austriacki, nie mówiąc już o innych zaborach. Przy małej sporadycznej zaledwie ofiarności zamożnych warstw narodu, tem silniej podkreślić należy, że przy akcji P. S. W. polski chłop, robotnik, student, nauczyciel, najuboższy urzędnik, czy rzemieślnik, najlepiej się zasłużyli Ojczyźnie.

Co się tyczy wydatków, czynionych przez P. S. W., to Zarząd kierował się w tym wypadku uchwalonym przez Komisję Tymczasową kluczem podziału wypłacanych sum pomiędzy poszczególne instytucje. Tablica rozchodu wykazuje, kiedy i komu pieniądze zostały wypłacone. Rozporządzenie się otrzymaną zapomogą P. S. W. pozostawiał danym instytucjom, zachowując dla siebie prawo późniejszej kontroli.

Do bezpośrednich wydatków Zarządu należą: 1) wydatki administracyjne, (szczegółowy wykaz zawiera załączona tablica Nr. III). 2) „wydatki specjalne“, do których należą sumy wyasygnowane Komitetowi Obrony Narodowej w Ameryce na cele agitacji oraz inne zapomogi dla niektórych organizacji na prasę agitacyjną, 3) wydawnictwa.

należy w pierwszym rzędzie złożyć na karb niedostatecznego zrozumienia ze strony społeczeństwa warunków, w jakie postawiłaby nas wojna, gdyby zaskoczyła nas tak, jak byliśmy, nieprzygotowanymi.

Ten stale powtarzający się w dziejach naszych fakt, że przed rozpoczęciem się jakiegoś ruchu nie umiemy go przewidzieć i doń się przygotować, a później zwalamy winę na brak przygotowań, musi w końcu stać się przestrożą dla narodu naszego.

Rozpoczęte przygotowania wojskowe, jeśli mają dojść do znaczenia istotnej siły, muszą być bez przerwy i bez wytchnienia dalej prowadzone. Trzeba w okresie pokoju przygotować skład oficerski przyszłej armii, trzeba opracować teren przyszłej walki, trzeba stworzyć organizację, rozrzuconą po całym kraju z jednostek nielicznych, ale najlepszych, najwpływowszych i rozumiejących tak kwestyę taktyki boju, jak też i warunki boju, w których walka stanie się możliwą i prowadzącą do zwycięstwa. Należy przerobić naród i pod względem stopnia zrozumienia warunków przyszłej wojny i pod względem poczucia i zrozumienia, jaką się on siłą, gdy zechce, stać może.

Jest to praca długa, obliczona nie tylko na krótkie okresy przesileń politycznych, kiedy bliskość jakichś wypadków na naszym terenie rozgorączkuje umysły. Wartość swoją całkowitą zyskać ona może tylko wtedy, jeśli będzie stałą i ciągłą funkcją narodu.

W zrozumieniu swych zadań organizacja P. S. W. z tem samem wyężeniem sił swój najcięższy obowiązek — zbierania i dostarczania środków — spełniać będzie.

TABLICA I.

Zestawienie
Kasy Polskiego
od 1 września 1912

W P Ł Y W Y	K	h
Kwitaryusze	37327	53
Listy składkowe	2639	21
Bloczki 10-cio i 20-to halerzowe	369	60
Składki	100917	99
Sprzedż wydawnictw	130	04
Kwoty nadesłane bez rachunku	547	86
Odsetki	323	58
		142255
		81
<p>Kraków, 31 sierpnia 1913.</p> <p style="text-align: center;"><i>Walery Stawek</i> sekretarz.</p> <p>Porównano z księgami i stwierdzono zgodność niniejszego rachunku. — Zapasy kasowe przeliczono i stwierdzono zgodność z bilansem.</p> <p style="text-align: center;">Komisya Rewizyjna:</p> <p><i>Jan Brzoza.</i> <i>Władysław Studnicki.</i></p>		

Przychodu i Rozchodu

Skarbu Wojskowego

do 31 sierpnia 1913.

W Y D A T K I		K	h
K. G. do 15 maja 1913 r.		18013	83
ZW. do 1 października 1913 r.		23570	82
DR. do 1 września 1913 r.		11944	18
K. T.		13905	21
Wydawnictwa		3115	25
Cele specjalne		3309	42
Administracyjne :			
Pensye	K 5292·50		
Podróże	„ 2828·32		
Druki, światło, opał, lokal itp.	„ 3018·76		
Portorya	„ 1048·60	12188	18
Pozostałość :			
Na rachunku bieżącym w banku	K 588·99		
„ książeczce oszczędnościowej	„ 52.591·78		
Gotówką	„ 3.028·15	56208	92
		142255	81

Hipolit Śliwiński
skarbnik.

Rachunki niniejsze zostały przez *Sekcyę Skarbową Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych* przepatrzone i przez *Komisję Tymczasową S. S. N.* zatwierdzone.

TABLICA II.

Data nawiązania organizacji	Miejscowość	IX.1912		X. 1912		XI. 1912		XII. 1912		I. 1913	
		K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
	Ameryka Północna
	„ Południowa
	Różne	420	—
	Król. Polskie — różne	100	—	259	50	812	50
20/XII 12	Barysz
28/XII 12	Biadolin
6/I 13	Biała
24/I 13	Błazowa
14/XII 12	Bochnia
17/XII 12	Borszczów *
15/XII 12	Borysław *	400	—
10/I 13	Brema
8/XII 13	Bruksela
31/XII 12	Brzeszcze *	54	94
21/I 13	Brzostek
13/II 12	Brzozów
16/I 13	Buczkowice
14/II 12	Chodorów
16/XII 12	Chrzanów
30/I 13	Cieszanów *
18/XII 12	Cieszyn	25	—
16/I 13	Dąbrowa k. Tarnowa
21/V 13	Delatyn
11/I 13	Drohobycz
5/XII 12	Dublany
30/XII 12	Dynów
13/X 12	Dziedzice	75	56
8/III 13	Esch-sur-Alzette
4/I 13	Felsztyn
11/II 13	Freiburg (Badeński)
8/XII 12	Fryburg (Szwajcarski)
19/X 12	Frysztat	126	50	.	.
16/XII 12	Genewa
13/II 12	Glinik Marjampolski
8/XII 12	Grac
11/II 13	Grybów
	<i>Do przeniesienia</i>	520	—	.	.	75	56	386	—	1292	44

* Patrz dodatek do tablicy II.

II. 1913		III. 1913		IV. 1913		V. 1913		VI. 1913		VII. 1913		VIII. 1913		Razem	
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
5000	—	5035	—	22000	—	13000	—	35750	—	10196	08	5000	—	95981	08
.	190	40	166	50	356	90
1368	85	580	14	214	90	334	94	44	40	195	73	182	16	3341	12
17	50	.	.	199	47	128	68	1517	65
61	90	23	90	11	60	38	55	4	60	140	55
28	50	28	50
19	20	50	—	65	40	134	60
.	8	60	8	60
.	347	92	347	92
.
326	—	70	80	796	80
.	.	40	08	15	26	17	26	5	30	77	90
48	81	6	63	55	44
.	54	94
.	9	—	9	—
16	—	16	—
19	—	24	—	43	—
.	.	.	.	38	—	38	—
.	.	.	.	7	90	7	90
.
28	52	42	20	3	—	98	72
.	3	—	3	—
.	29	50	.	.	15	50	45	—
372	20	58	30	69	20	.	.	170	28	669	98
.	.	.	.	29	—	29	—
41	60	41	60
.	.	22	—	97	56
.	50	—	.	.	50	—
.	.	.	.	30	—	30	—
.	83	63	83	63
116	29	124	73	31	89	56	18	46	66	26	18	.	.	401	93
.	98	30	.	.	224	80
.	.	161	58	105	02	266	60
.	.	.	.	88	—	88	—
.	.	64	—	.	.	24	70	7	50	96	20
.	20	40	6	50	26	90
7464	37	6232	56	22824	98	13853	25	36148	20	10603	95	5807	51	105208	82

TABLICA II.

Data nawiązania organizacji	Miejscowość	IX.1912		X.1912		XI.1912		XII.1912		I.1913	
		K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
	<i>Z przeniesienia</i>	520	—	.	.	75	56	386	—	1292	44
28/XII 12	Heidelberga
8/I 13	Jarosław *
17/XI 12	Jasło	96	66	51	56
31/III 13	Jeziorko k. Grębowa
18/II 13	Joeuf
6/I 13	Kalembina
5/II 13	Kalwarya
1/III 13	Kałuż
27/XII 13	Kielbasów
17/XI 13	Kołomyja	136	—
29 I 13	Kopenhaga
10 IV 13	Korolówka
5/XII 12	Kozowa
5/X 12	Kraków	507	16	576	90	1361	17	1883	10
18/I 13	Krosno
8/XII 12	Leodyum
25/I 13	Leżajsk
27/II 13	Limanowa
14/XII 12	Londyn
6 X 12	Lwów I.	711	—	673	70	1965	40	811	53
20/X 12	Lwów II.	9	—	716	36
19 XII 12	Łańcut *
25/I 13	Łodygowice
31/XII 13	Marcyporęba
30/XII 12	Międzybrodzie	16	72
10/IV 13	Mielnica
28/XII 12	Milówka	82	10
28/I 13	Mokrzyska Bucze
6/II 13	Monasterzyska
27/II 13	Montchanin les Mires
23/X 13	Morawska Ostrawa
4/I 13	Mościska *
16/XII 12	Nancy
16/XI 12	Nowy Sącz	47	—	127	25
8/XII 12	Obertyn
29/XII 12	Ochodza
	<i>Do przeniesienia</i>	520	—	1218	16	1326	16	3865	23	5117	06

* Patrz dodatek do tablicy II.

II. 1913		III. 1913		IV. 1913		V. 1913		VI. 1913		VII. 1913		VIII. 1913		Razem	
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
7464	37	6232	56	22824	98	13853	25	36148	20	10603	95	5807	51	105208	82
.	.	.	.	27	91	17	57	45	48
81	60	186	49	42	05	.	.	78	70	537	06
.	.	.	.	19	04	16	—	16	—
.	19	04
.	.	37	94	37	94
.	17	—	.	.	17	—
.	.	.	.	39	80	39	20	55	20	46	56	34	—	214	76
.	.	.	.	15	—	15	—
.	.	69	—	96	30	301	30
.	27	33	27	33
.	6	20	.	.	6	20
.	.	.	.	10	53	10	53
2287	32	921	—	1057	31	597	27	375	25	113	54	308	65	9988	67
707	90	394	01	273	15	242	91	175	75	290	55	191	95	2276	22
195	16	.	.	45	94	.	.	116	50	357	60
.	.	273	96	273	96
.	.	50	30	50	30
.	.	26	95	208	05	202	86	.	.	149	88	.	.	587	74
1564	44	1172	72	945	74	650	71	620	22	399	38	.	.	9514	84
.	.	328	80	1054	16
.
17	—	17	—
.	—	50	.	.	—	50
.	16	72
.	10	60	11	30	11	93	18	21	52	04
.	.	27	20	.	.	10	90	120	20
.	.	.	.	10	—	10	—
.	.	30	10	55	46	46	35	.	.	131	91
.	.	19	99	19	99
103	—	103	—
.
.	.	78	94	94	80	130	93	304	67
507	23	289	95	127	95	182	60	140	50	1422	48
.	.	.	.	42	62	42	62
.	.	16	—	13	—	29	—
12928	02	10155	91	25853	33	15982	13	37581	12	11685	84	6597	12	132830	08

TABLICA II.

Data nawiązania organizacji	Miejscowość	IX.1912		X. 1912		XI.1912		XII.1912		I. 1913	
		K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
	<i>Z przeniesienia</i>	520	—	1218	16	1326	16	3865	23	5117	06
30/I 13	Okocim
31/XII 12	Osielec
27/I 13	Palczowice
16/I 13	Partyń
21/X 12	Paryż
12/XII 12	Podgórze
3/II 13	Padolsze
18/XII 12	Polska Ostrawa	50	—	.	.
29/XII 12	Pozowice	13	—
27/I 13	Praga*
6/X 12	Przemysł	112	—	223	—	140	80
5/III 13	Radziechów
31/XII 12	Roczyny
10/I 13	Rogózno
7/IV 13	Rozdół
7/I 13	Rudki
30/XII 12	Sambor*
11/I 13	Sanok	250	—
14/II 13	Siedliska-Bogusz*
1/III 13	Siersza Wodna
5/II 13	Słotwina
27/XII 12	Sniatyn
4/I 13	Sokal
1/XI 12	Sokołówka k. Kosowa	40	—	30	—	.	.
31/XII 12	Spytkowice	13	60
17/XI 12	Stanisławów	370	23
16/I 13	Stryj
22/II 13	Świątniki Górne
30/I 13	Tarnobrzeg
5/XII 12	Tarnopol
1/I 13	Tarnów
2/XII 12	Tuluza
20/XII 12	Toustogłowy
12/XI 12	Tyśmienica
15/XI 12	Wadowice	25	—	.	.
8/XII 12	Wiedeń	18	—
	<i>Do przeniesienia</i>	520	—	1218	16	1478	16	4193	23	5922	69

*) Patrz dodatek do tablicy II.

II. 1913		III. 1913		IV. 1913		V. 1913		VI. 1913		VII. 1913		VIII. 1913		Razem	
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
12928	01	10155	91	25853	33	15982	13	37581	12	11685	84	6597	12	132830	08
.	.	25	50	25	50
30	40	24	—	6	—	7	20	7	20	74	80
.	.	11	—	11	—
103	—	120	—	223	—
715	90	174	26	315	92	110	75	1316	83
69	40	5	40	69	40
.	5	40
55	—	105	—
.	.	10	—	23	—
25	—	25	—
67	20	168	25	38	—	51	—	35	92	.	.	16	—	852	17
.	.	5	—	5	—
13	20	13	20
30	30	30	30
.	30	—	.	.	30	—
50	—	50	—
21	—	29	30	50	30
478	—	.	.	150	—	100	—	.	.	10	—	.	.	988	—
.
.	.	11	—	11	—
41	60	41	60
.	.	.	.	14	—	21	—	.	.	9	40	.	.	44	40
.	.	.	.	42	—	42	—
20	06	10	—	15	—	115	06
.	.	11	50	7	50	9	50	.	.	42	10
399	53	277	49	284	60	.	.	299	72	1631	57
.	.	20	—	20	—
122	44	122	44
.	.	.	.	8	—	8	—
.	.	.	.	24	44	24	44
.	65	—	65	—
.	17	14	17	14
.	.	8	—	5	—	.	.	6	50	19	50
.	.	129	66	18	80	31	50	42	50	222	46
.	.	15	—	16	80	56	80
218	58	167	12	403	70
15388	63	11252	99	26776	89	16308	98	38197	60	11744	74	6613	12	139615	19

TABLICA II.

Data nawiązania organizacji	Miejscowość	IX.1912		X.1912		XI.1912		XII.1912		I.1913	
		K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
	<i>Z przeniesienia</i>	520	—	1218	16	1478	16	4193	23	5922	69
16/XII 12	Wieliczka	18	60
5/II 13	Winiatyńce
8/II 13	Winterthur
5/I 13	Wojniłów
1/II 13	Zakliczyn
22/XII 12	Zakopane	166	50
7/I 13	Zator*
1/II 13	Złoczów
3/II 13	Zurych
8/X 12	Ływiec
		520	—	1218	16	1478	16	4193	23	6107	79

* Patrz dodatek do tablicy II.

II. 1913		III. 1913		IV. 1913		V. 1913		VI. 1913		VII. 1913		VIII. 1913		Razem	
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
15388	63	11252	99	26776	89	16308	98	38197	60	11744	74	6613	12	139615	19
19	14	.	.	5	—	42	74
.	10	.	.	22	—	22	—
.	47	.	.	9	12	19	59
.	.	.	.	5	60	.	.	12	50	18	10
.	.	36	—	25	—	.	.	61	—
140	—	90	—	400	08	796	58
85	30	41	44	126	74
.	110	68	28	20	138	88
217	11	174	44	391	55
.	.	108	—	44	—	152	—
15860	65	11571	43	26862	61	16461	10	38238	30	11859	74	7013	20	141384	37

Rachunek

obejmujący sumy, na które do dnia zamknięcia rachunków nie przysłano wykazów, oraz pozycje, podane błędnie przez lokalnych skarbników. Sumy te **nie weszły do wykazu**, obejmującego wpływy z poszczególnych organizacji według miesięcy.

Strona „Winien“ oznacza wydatek, strona „Ma“ — przychód do Kasy Centralnej P. S. W.

Data		Winien		Ma	
		K	h	K	h
	Organizacje :				
31/III 13	W Pradze			18	02
31/III 13	„ Brzeszczu			32	10
31/III 13	„ Borszczowie			20	—
31/III 13	„ Łańcucie			44	10
31/III 13	„ Jarosławiu			117	50
7/IV 13	„ Krakowie			2	50
20/IV 13	„ Cieszanowie			23	55
22/IV 13	„ Krakowie	20	—		
24/IV 13	„ Mościskach			10	—
30/IV 13	„ Lwowie			5	—
10/V 13	„ Samborze			150	—
17/V 13	„ Zatorze			2	37
28/V 13	„ Borysławiu			93	—
14/VI 13	„ Krakowie			1	—
20/VI 13	„ Leodyum			12	32
20/VI 13	„ Leodyum			13	28
25/VI 13	„ Lwowie I.			17	—
28/VI 13	„ Stanisławowie	—	50		
3/VII 13	„ Lwowie I.	9	38		
2/VIII 13	„ Nowym Sączu	6	—		
29/VIII 13	„ Siedliskach			22	—
		35	88	583	74
	Przychód	K 583·74			
	Rozchód	„ 35·88			
	Dopisano do wpływów	K 547·86			

Wydatki P. S. W. według miesięcy.

	K. G.		Z. W.		D. R.		K. T.		Wydaw- nictwa		Cele specyalne		Pensye		Podróże		Lokal, swia- tło, opał, druki, mate- ryały, pism.		Portorya		
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	
Wrzesień 1912	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Październik	200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Listopad	—	—	—	—	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Grudzień	2146	30	586	59	436	59	879	87	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Styczeń 1913	2627	55	656	90	656	90	985	34	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Luty	4266	66	1066	67	1066	67	1600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Marzec	2773	32	693	34	693	34	1040	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kwiecień	4000	—	1000	—	1000	—	1500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Maj do 15	2000	—	500	—	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
" do 30	—	—	2266	66	1133	34	1600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Czerwiec	—	—	4266	66	2133	34	3600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lipiec	—	—	4134	—	2074	—	2700	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sierpień	—	—	8400	—	2100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	18013	83	23570	82	11944	18	13905	21	3115	25	3309	42	5292	50	2828	32	3018	76	1048	60	

Komendy Głównej

do 15/V 1913.

WYDATKI		K	h	K	h
Administracja i ćwiczenia				3614	23
Wywiady				4841	35
Przygotowania na teatrze wojny				8935	90
„ mobilizacyi				2210	48
Zapomoga intendanturze				1789	48
Pozostałe saldo podzielone pomiędzy:					
Zw.		47	17		
Dr.		47	17	94	34
				21485	78

Polskiej Intendantury Wojskowej

do 31/VIII 1913.

WYDATKI		K	h	K	h
Druki, administracja i skład				470	05
Zakupno: pasów		194	81		
„ tornistrów		2092	32	2287	13
Pozostałość				726	05
				3483	23

rachunków Zw.

do 31/VIII 1913.

WYDATKI		K	h	K	h
Administracja:					
Funkcyonaryusze		9740	—		
Lokale : czynsz	9576.—				
„ urządzenie i utrzymanie	5271·56	14847	56		
Kancelaryjne		2856	50	27444	06
Rozjazdy				7784	—
Broń i amunicya				20257	90
Biblioteki		2190	57		
Wydawnictwa		1043	85	3234	42
Ćwiczenia				8268	44
Szkoła				18184	03
Za pośrednictwem lokalnych urzędzeń intendanckich na : *)					
mundury zimowe		36045	—		
„ letnie		5628	—		
Czapki		8157	50		
Plecaki		1986	—		
Pasy		2973	—	54789	50
Pozostałość u organizacyj lokalnych		2004	44		
„ „ Kom. Zw.		542	80	2547	24
				142509	59

*) Nie uwzględnione są wydatki na buty i inne drobne rekwi-
zyty, kupowane przez samych członków organizacyi, oraz wy-
datki na utrzymanie podczas ćwiczeń.

TABLICA VII.

Zestawienie				
od 1/IX 1912				
W P Ł Y W Y	K	h	K	h
Od P. S. W. (do 31/VIII 1913)			11944	18
Dochody organizacyi:				
Składki członkowskie	6240	—		
Przedsiębiorstwa	10715	—		
Dary	4500	—	21455	—
Przelane w chwili likwidacyi Kom. Głównej saldo			47	17
Od członków za pośredn. urzędzeń intendantkich			180148	—
			213594	35

TABLICA VIII.

Ogólne zestawienie wpływów i wydatków				
W P Ł Y W Y	K	h	K	h
Do kasy Polskiego Skarbu Wojskowego			142255	81
bepośrednio do				
Kasy Komendy Głównej	3471	95		
„ Polskiej Intendantury Wojskowej	3483	23		
„ Zw.	64102	10		
„ Intendantury Zw.	54789	50		
„ Dr.	21455	—		
„ Intendantury Dr.	180148	—	327449	78
			469705	59

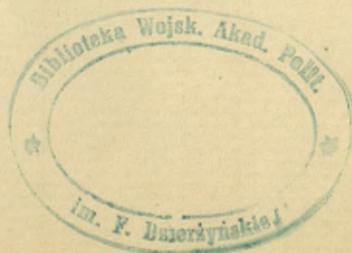
rachunków Dr.

do 31/VIII 1913.

WYDATKI		K	h	K	h
Administracja, ćwiczenia, kursy, lustracye				23600	—
Broń i amunicya				25687	—
Kotły i menaże				6240	—
Drobne rekwiizyty, tornistry				10540	—
Mundury zimowe				63700	—
„ letnie				4176	—
Buty				60302	—
Czapki				7860	—
Pasy i ładownice				9440	—
Pozostałość w kasie Dr.	529	35			
„ „ „ intendantury	1520	—		2049	35
				213594	35

na prace przygotowawczo-wojskowe.

WYDATKI		K	h	K	h
P. S. W.				18612	85
Komendy Głównej				21391	44
Polskiej Intend. Wojsk.				2757	18
Zw.				85172	85
Intendantura Zw.				54789	50
Dr.				32917	—
Intendantura Dr.				178628	—
K. T.				13905	21
Pozostałość w kasach: P. S. W.	56208	92			
Polskiej Intendantury Wojskowej	726	05			
Zw.	2547	24			
Dr.	529	35			
Intend. Dr.	1520	—		61531	56
				469705	59

58978/
2